Rangasamy
[illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மாருதி விஜயமென்னும்

அநுமந்த்பராக்கிரமம்

இஃது

சில பாகவதோத்தமர்கள் வேண்டுகோட்படி,

முத்தமிழ் ரத்நாகரம்

ம. தி. பானுகவியவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,

1-ம் பதிப்பு. காப்பி-1000.

புலிப்பாக்கெட் பஞ்சாங்க கிரந்த கர்த்தாவாகிய

பூ. மு. இராஜு முதலியாரவர்களால்

தமது சென்னை, புரசை,

ரூபி, அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

யோக அனுமான்.

முகவுரை.

சட்டகமில்லாத் தனிப்பெருங் கடவுளை வழிபட்டு அபீஷ்டங்களை யடைய விரும்பும் மனுஷ்ய சரீரிகளான ஜீவர்களின் பக்குவத்துக்குத் தக்கபடி இறைவனும் அவனருளைப்பெற்ற மேலோர்களும் எல்லாவித வுடற்பகுதிகளினும் கடவுளை வழிபடு முறைகளையும் அவ்வழிபாட்டாற் கிடைக்கும் பிரயோசனங்களையும் வேதாகமங்களில் செவ்வையாக விளக்கியிருக்கின்றார்கள் அம்முறையில்:

தேவவடிவத்தில் திரிமூர்த்தியாதி வடிவங்களையும், மனிதவடிவத்தில் ராமகிருஷ்ணாதி வடிவங்களையும், விலங்கு வடிவத்தில் ஆஞ்சநேயராதி வடிவங்களையும், புள்வடிவத்தில் கருட சரபாதி வடிவங்களையும், நீர்வாழ்சாதி வடிவத்தில் மச்ச கூர்மாதி வடிவங்களையும், ஊர்வன வடிவத்தில் ஆதிசேடன் முதலிய வடிவங்களையும், தாவரவடிவத்தில் அரசு மூங்கில் முதலிய வடிவங்களையும், உறழ்ந்த அல்லது கலந்த வடிவத்திற் கணபதி நரசிங்காதி வடிவங்களையும் பரம்பொருள் வடிவமாகத் தியானித்து அந்தந்த வடிவமாக விளங்கும் அவ்வொப்பற்ற பெருமானது கருணையை அன்பர்கள் பெற்று உறுகின்றார்கள்.

மந்திர தந்திர முறைகளில் தவறாது மேற்காட்டிய வெந்த வுருவமாகவேனும் இறைவனை யுபாஸிப்பவர்கள் அந்த வுருவுடைய கடவுளின் பராக்கிரமங்களை இடை

முகவுரை.

ஷிடாத் சிந்தித்தால் அம்மூர்த்தியா லாகவேண்டிய காரியம் எளிதிற் கைகூடுமென்பது திண்ணம். ஆதலால் ஆஞ்சநேயோபாசகர்களின் அனுகூலத்துக்காக அவரியற்றிய வற்புத பராக்கிரமங்களை யொருங்குதிரட்டி மாருதிவிஜய மென்னும் அனுமத் பராக்கிரமமென்ப பெயரிட்டு வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றேன். இதனுடன் அனுமத் கவசத்தை யுஞ் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

யான். திரிமூர்த்திபரனை இறைவனை யெவ்வகையானேனு முபாசிப்பவர்களிடத்து அன்பு பாராட்டுங் கொள்கையையுடையவனாகை யிற்றல், வேதாகமங்கள் ஒரே கடவுளையே பலவாறாகக் கூறியுள்ளனவென்னுந் துணிபினாலாதலின் எனதிச்செயலினை ஆஸ்திகரனைவரும அங்கீகரிப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

இங்ஙனம்

ம. தி. பானுகவி.

பஞ்சமுகி அநுமான்.

பஞ்சமுகீ ஹநுமத் கவசம.

ஸ்ரீகணேஸாயநம:

அதபஞ்சமுகி ஹநுமத்கவச ப்ராரம்ப:

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீபஞ்சமுகி ஹநுமத் கவச ஸ்தோத்ர மந்த்ர[ஸ்ய:

ப்ரஹ்மாஹருஷி:

காயத்ரிச்சந்த:

ஸ்ரீஹநுமான் தேவதா,

ராம்பீஜம்,

மம்ஸக்தி

சந்த்ர இதி கிலகம்,

ஓம் ரௌம் கவசாயஹும்,

ஹ்ரௌம் அஸ்த்ராயபட்,

ஈச்வர உவாச அத,

த்யானம் ப்ரவக்ஷ்யாமி,

ஸ்ருணு ஸர்வாங்க சுந்தரம்,

யத்க்ருதம் தேவதேவே சித்யானம் ஹநுமத

ப்ரியம்,

பஞ்சவக்தரம்மஹாபீமம்கவி யூதஸமன்விதம் பாஹுபிர்

தசபிர்யுக்தம்,

ஸர்வ காமார்த்த ஸித்திதம்:

பூர்வந்து வானரம் வக்தரம் கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபம்:

தம்ஷ்ட்ரா கராளவதனம்:

ப்ருகுடி குடிலேக்ஷணம்:

பஞ்சமுகீ ஹனுமத் கவசம்.

அஸ்யைவ:
தக்ஷிணம்ஷிக்த்ரம்,
நாரஸிம்ஹம் மஹாத்புதம்,
அத்யுக்ர தேஜோவபுஷம்
பீஷணம்:
பயநாசனம்,
பச்சிமேகாருடம் வக்த்ரம்,
வக்ர துண்டம் மஹாபலம்,
ஸர்வநாகப்ரசமனம்:
ஸர்வபூதாதிக்ருந்தனம்,
உத்தரே,
ஸௌகரம்,
வக்த்ரம்,
க்ருஷ்ணதீப்த நபோமயம்:
பாதாளேஸித்த வேதாள ஜ்வரரோகாதி,
க்ருந்தனம்,
[illegible]ர்த்தவம்,
[illegible]னனம்,
[illegible]ரம்,
தானவாந்தகரம்,
பரம் யேனவக்த் ரேணவிப்ரேந்த்ர,
தாடகீய மஹாஹவே துர்கதேசசரணம் தஸ்ய,
ஸர்வசத்ரு,
ஹரம்பரம் த்யாத்வா,
பஞ்சமுகம் ருத்ரம்,

பஞ்சமுக் ஹநுமத் கவசம்.

ஹநுமந்தம்,
தயாநிதிம்,
கட்கம த்ரிசூலம் கட்வாங்கம் பாசமங்குச பர்வதம் முஷ்
டௌ தூ மோதகௌ வ்ருக்ஷம்,
தாரயந்தம் கமண்டலும் பிந்திபாலம் ஞானமுத்ராம்
தசமம் முனிபுங்கவ:
ஏதான்யாயுதஜாலானி,
தாரயந்தம
மஹாவஹம
திவ்யமாலாம பரதரம் திவ்யகந்தானு லேபனம் ஸர்வைச்
மயம [வர்யம்
தேவம் ஹநுமத் விசவதோமுகம்
பஞ்சாஸ்யமச்யுத மனேக விசித்ரவர்ணம்
வக்த்ரம ஸசங்கவிப்ருதம
கபிராஜவீர்யம் பீதாம்பராதி
முகுடைரபி சோபிதாங்கம்
பிங்காக்ஷ மஞ்சனிசுதம
ஹ்யனிசம ஸ்மராமி
மர்க்கடஸ்ய மஹோத்ஸாஹம்
ஸர்வசோக விநாசனம்
சத்ருஸம்ஹாரகம்
சைதத்கவசம்.
ஹ்யாபதம் ஹரேத்,
ஓம் ஹரிமர்க்கட மர்க்கடாய ஸ்வாஹா:
ஓம் நமோபகவதே பஞ்சவதனாய பூர்வகபிமுகாய:

பஞ்சமுகீ ஹனுமத் கவசம்.

ஸகலசத்ரு ஸம்ஹாரணாய ஸ்வாஹா,
ஓம் நமோபகவதே பஞ்சவதனாய உத்தரமுகாய ஆதிவராஹாய [ஹாய
ஸகலஸம்பத்கராய ஸ்வாஹா,
ஓம் நமோபகவதே பஞ்சவதனாய ஊர்த்வமுகாய,
ஹயக்ரீவாய ஸகலஜன வஸ்யகராய ஸ்வாஹா,
இதிமூலமந்த்ர (இது மூலமந்திரம்)

ஓம் அஸ்யஸ்ரீ பஞ்சமுகி ஹனுமத்கவச ஸ்தோத்ர மந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீராமச்சந்திர இர்ஷி அனுஷ்டுபுச்சந்த ஸ்ரீ ராமச்சந்த்ரோ தேவதா ஸீதா இதிபீஜம், ஹனுமான்னிதி சக்தி. ஹனுமத் ப்ரீத்யாத்தே ஜபவிநியோக புனர்ஹனுமான் இதிபீஜம் ஓம் வாயுபுத்ர இதிசக்தி அஞ்சனி ஸுதாயேதி கீலகம், ஸ்ரீராமசந்த்ர வரப்ரஸாத ஸித்யர்த்தே ஜபே விநியோக ஓம் ஹாம் ஹனுமதே அங்குஷ்டாப்யாம நம ஓம் வம் வாயுபுத்ராய தர்ஜனீப்யாம நம ஓம் அம் அஞ்சனீஸுதாய மத்யமாப்யாம நம ஓம் ராம் ராமதூதாய அநாமிகாப்யாம்நம ஓம் ரும் ருத்ர மூர்த்தயே கனிஷ்டிகாப்யாம் நம ஓம் ஸம் ஸீதாசோக நிவாரணாய கரதல கரப்ருஷ்டாப்யாம் நம ஓம் அஞ்சனீ ஸுதாய ஹ்ருதயாயநம ஓம் ருத்ர மூர்த்தயே சிரஸேஸ்வாஹா ஓம் வாயுபுத்ராய சிகாயை வஷட் ஓம் அக்னிகர்ப்பாய கவசாயஹும் ஓம் ராமதூதாய நேத்ர த்ரயாய வௌஷட், ஓம் பஞ்சமுகி ஹனுமதே அஸ்த்ராயபட், அதத்யானம் ஸ்ரீராமதூதாய ஆஞ்சனேயாய வாயுபுத்ராய மஹாபலாய ஸீதா சோக நிவாரணாய மஹா பல ப்ரசண்டாய லங்காபுரீதகனாய பால்குனஸகாய கோலாஹல ஸகல ப்ரஹ்மாண்ட விச்வரூபாய ஸப்த ஸமுத்

பஞ்சமுகீ ஹனுமத் கவசம்.

ரங்தராலங்கிதாய பிங்கல நயனாயாமித விக்ரமாய ஸூர்ய பிம்பல ஸேவாதிஷ்டித நிராகீரமாய ஸம்ஜீவின்யா அங்கத லக்ஷ்மண மஹாகபி ஸைன்ய ப்ராணதாத்ரே தசக்ரீவ வித் வம்ஸனாய ரோமேஷ்டாய ஸீதாஸஹ ராமசந்த்ர வரப்ர ஸாதாய ஷட்ப்ரயோகாகம பஞ்சமுகீஹனுமன் மந்த்ரஜபே விநியோக. ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய வம் வம் வம் வம் வம் பட் ஸ்வாஹா. ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய பம் பம் பம் பம் பம் பட் ஸ்வாஹா ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய கம் கம் கம் கம் கம் மாரணாய ஸ்வாஹா ஓம் ஹரி மர்க்கட மர்க்கடாய டம் டம் டம் டம் டம் ஸ்தம்பனாய ஸ்வாஹா ஓம் ஹரி மர்க் கட மர்க்கடாய டம் டம் டம் டம் டம் ஆகர்ஷண் ஸகல ஸம்பதகராய பஞ்சமுகீஹனுமதே ஸ்வாஹா ஓம் உச்சாட மீன டம் டம் டம் டம் டம் கூர்மமூர்த்தயே பஞ்சமுகி ஹனுமதே பரயந்த்ர தந்த்ர உச்சாடனாய ஸ்வாஹா, ஓம் கம் கம் கம் கம் ஙம சம் சம் சம் சம் ஞம் டம் டம் டம் டம் ண்ம் தம் தம் தம் தம் நம் பம் பம் பம் பம் மம் யம் ரம் லம் வம் ஶம் ஷம் ஸம் ஹம் க்ஷம் ஸ்வாஹா, இதிதிக் பந்த ஓம் பூர்வகபிமுகே பஞ்சமுகி ஹனுமதே டம் டம் டம் டம் டம் ஸகலசத்ரு ஸம்ஹாரணாய ஸ்வாஹா, ஓம் தக்ஷி ணமுகே பஞ்சமுகி ஹனுமதே கராளவதனாய நரஸிம் ஹாய ஹ்ரும் ஹ்ரும் ஹ்ரும் ஹ்ரும் ஹ்ரும் ஸகல பூதப் ரேததமனாய ஸ்வாஹா, ஓம் பச்சிமமுகே கருடாஸனாய பஞ் சமுகி ஹனுமதே மம் மம் மம் மம் மம் ஸகலவிஷ ஹராய ஸ்வாஹா, ஓம் உத்தரமுகே ஆதிவராஹாய லம் லம் லம் லம் லம் ந்ருஸிம்ஹாய, நீலகண்டாய, பஞ்சமுகி ஹனுமதே

பஞ்சமுகீ ஹநுமத் கவசம்.

ஸ்வாஹா அஞ்சனீசுதாய வாயுபுத்ராய மஹாபலாய ராமே ஷ்ட பால்குன ஸகாயாய ஸீதாசோக நிவாரணாய லக்ஷ் மண ப்ராண ரக்ஷகாய கபிஸைன்ய ப்ரகாசாய தசக்ரீவாப மானதஹனாய ஸ்ரீராமசந்த்ர வரப்ரஸாதகாய, மஹாவீர் யாய ப்ரதம ப்ரஹ்மாண்ட நாயகாய பஞ்சமுகி ஹநுமதே பூத ப்ரேத பிசாச ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸ சாகினி டாகினி அந் தரிக்ஷ க்ரஹபரயந்த்ர பரமந்த்ர பரதந்த்ர ஸர்வக்ரஹ உச் சாடனாய ஸகலசத்ரு ஸம்ஹாரணாய பஞ்சமுகி ஹநுமத் வரப்ரஸாதக ஸர்வரக்ஷகாய ஜம் ஜம் ஜம் ஜம் ஜம் ஸ்வாஹா

இதம் கவசம் படித்வாது மஹாகவசம் படேந்நர ஏகவாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வசத்ரு நிவாரணம், த்விவாரந்து படேந் நித்யம் ஸர்வசத்ரு நிவாரணம், த்ரிவாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வஸம்பத் கரம்பரம், சதுர்வாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வ ஜன வசீகரம், பஞ்சவாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வரோக நிவா ரணம், ஷட்வாரந்து படேந்நித்யம் ஸர்வதேவ வசீகரம், ஸப்தவாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வகாமார்த்த ஸித்திதம், அஷ்டவாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வஸௌபாக்ய தாயகம், நவ வாரம் படேந்நித்யம் ஸர்வைச்வர்ய ப்ரதாயகம், தசவாரம்ப டேந்நித்யம் த்ரைலோக்ய ஜ்ஞானதாயகம்; ஏகாதச படேந்நித்யம் ஸர்வஸித்திம் லபேந்நர கவசம் ஸ்மிருதி மாத்ரேண மஹாலக்ஷ்மீ பலப்ரதம்.

இதி ஸ்ரீசிந்தாமணி ராமபத்ரே
சுதர்சனஸம் ஹிதாயாம்
பஞ்சமுகி ஹநுமத்கவசம்.

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

பராக்கிரம அட்டவணை.

பக்கம்.

பராக்கிரம அட்டவணை.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீ சீதாராமாஞ்சனேயாய நம:

மாருதி விஜயமென்னும்

அனுமத் பராக்கிரமம்.

க-வது.

சூர்யாதி தேவகம்பன பராக்கிரமம்:

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரா ராழி யொன்றுடைய தெய்வத் தேர்மேல் வருமுதயன்
ஏரார் மேனி தனைக்காணு வினித்தகனி யென் றுளத்தெண்ணித்
தாரா ரவனைப்பிடித் துண்ணத் தாவ வவனு மமார்களு
நேரா தோட முறுவலித்து நின்றவனுமன் கழல் போற்றி.

(இ-ள்.) சிறப்பமைந்த ஒரு சக்கரத்தினையுடைய தெய்வீகமான இரதத்தில் எழுந்தருளி வராநின்ற சூரியனது அழகமைந்த உருவத்தினைக் கண்டு இது நாமுண்ணுதற்குரிய இனிப்புள்ள ஒரு பழமென மனதில் நினைத்து மாலையணிந்த மார்பினை யுடையவச் சூரியனைப் பிடித்துப் புசிக்கும் வண்ணம் அவன்மீது பேருருவங்கொண்டு தாவ அதனைக்கண்ட வச்சூரியனுந் தேவர்களும் பயந்து எதிரினில்லாது விரைந்து ஓடினர் ஓடுதலும் அதனைக்கண்டு புன்னகை புரிந்துநின்ற வீரதீர பராக்கிரமரான ஆஞ்சனேயரது வீரகண்டையணிந்த ஸ்ரீபாதங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

மாருதி விஜயமென்னும்

இதன் விவரம்.

நாம் வாசஞ்செய்யுமிப் பூமண்டலமானது சம்புத்வீப, பிலக்ஷத்வீப, சான்மலித்வீப, குச்த்வீப, கிரௌஞ்சத்வீப, புஷ்கரத்வீப மென்னு மேழுதீவுகளையும், லவணம், இக்ஷு, ஸுரா, ஸர்ப்பி, ததி, க்ஷீர, ஜலம் என்னும் சத்தஸாகரங்களையும் உயரத்தில் எண்பத்து நாலாயிரம் யோசனையும், ஆழத்திற்பதினாயிரம் யோசனையும், அகலத்தில் முப்பத்தீராயிரம் யோசனையும் உடையதாய் ஸ்வர்ணமயமான மேருமலையையும் இமவான், ஹேமகூடம், நிஷதம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபார்சுவம் முதலிய குலாசலங்களையும் சம்பு, கதம்ப, உதும்பர வடம் முதலிய சிறந்த விருக்ஷங்களையும் ஸ்நானபானஞ் செய்பவர்கட்கு வியர்வை இன்மை, நாற்றமின்மை, மூப்பின்மை, பிணியின்மை, முதலியவைகளைத் தருகின்ற நீரினையும், மாற்றேறிய பொன்மணல்களையும் உடைய சாம்பூனத மென்னுஞ் சிறந்த நதியினையுங் ஸ்நானபானங்களால்பாவங்களை யொழித்துப் பாவனத்தை யருளுங் கங்கைமுதலிய நதிகளையும் பாரதவருஷம், கிம்புருஷவருஷம், ஹரிவருஷம், ரம்மியவருஷம், இரண்ணியவருஷம், குருவருஷம், இளாவிருத வருஷம், பத்திராசுவருஷம், கேதுமாலவருஷம் என்னும் வாசஸ்தான மென்று பொருள் படும் மஹாவளம்பொருந்தியவும் முறையே ஒன்பதினாயிரம்யோசனை விஸ்தீரண மானவையுமான தேசங்களையும்; சைத்ராதம், கந்தமாதனம், வைப்பிராசம், நந்தனம் என்னும்

தெய்வீக உத்தியானங்களையும்; அருணோதயம், மஹாபத்திரம், சிதோதகம், மானசம், என்னுமேன்மையுந் தூய்மையுமமைந்த நான்கு மடுக்களையும், ரத்தின மயமான பலசிறு மலைகளையும், பிரமன் திக்குபாலர் முதலியவர்களின் சிறந்த நகரங்களையும், ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய ஸ்ரீ பாதத்தினின்டான பரிசுத்தமான கங்கா நதியானது சந்திரமண்டலத்தின் வழியாய் மேருபர்வதத்திலுள்ள பிரம நகரத்தின் நாற்புறத்திலும் பரவி சீதா, அளகா, நந்தா, சட்சுபத்திரா என்னும் பெயர்களுடன் சாகரசங்கமமாகும் அழகினையும் ஸ்ரீவனம், கிஞ்சுகவனம், நளவனம், சைத்திராதவனம் முதலிய நந்தவனங்களையும், அவைகளினிடையே மேகசித்திரம், பூதவனம், பிரமபாரிசம், சுரைபகம், என்னுந் திவ்விய நகரங்களையும், அந்நகரங்களில் ஸ்ரீதேவி, ஸ்ரீமந்நாராயணர், அக்கினி, சூரிய நாராயணன் முதலியவர்களின் ஸ்வகவாசமண்டபங்களையும், ஸ்ரீபகவான் பத்திராசுவத்தில், ஹயக்கிரீவராயும, கேது மாலத்தில் வராகமூர்த்தியாயும், பாரதநதில் கூர்ம்மூர்த்தியாயும், குருவில் மச்சிய மூர்த்தியாயும, எழுந்தருளி இருக்கின்ற அழகினையும், அனேகமாயிரம் வருஷங்கள் பிழைத்திருக்கும் ஜீவகோடிகளால் நிரம்பப்பெற்ற கிம்புருஷாதி வருஷங்களின் மழையின்றிக் கீழ்நீரே சகல சுகத்தையுமளிக்குந் திறத்தையும் அனேகமாயிரம் ஜீவநதிகளால் ரமணீயமாய் விளங்குதலையும், உடையதாய் மற்றைப் பாகங்களெல்லாம் சோபித்தலையும் "உத்தரம் யதஸமுத்ரஸ்ய ஹிமாத் ரேச்சைவதக்ஷிணம் வர்ஷம்தத் பாரதந்நாமம்" என்னும் விஷ்ணு

புராண வசனப்பிரகாரம் லவணசமுத்திரத்துக் குத்தரபா கமாயும், ஹிமாலயத்துக்கு தெட்சிணபாகமாயும், அநேக மாசிரம் விசித்திர வேறு பாடுகளுடன் விளங்கும் பாரத வருஷமென்னும் பூமியில் போகமோக்ஷங்களை இச்சித்த வர்கள் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென்னுங், கர்மங்களாலவைக ளையுடைய முயற்சித்தலும் இம் முயற்சிக்குத் தக்கபடி போக மோக்ஷங்களையும் பலவகையான ஜனனங்களையும், அடைதலையும் இவ்வாறு போகமோக்ஷ பலப்பிரதானஸ் தானமான இந்தபாகமனது சௌமியம், இந்திரம், கசேரு. தாம்பிரபானம்; சலஸ்திமான், நாகம், காந்தர்வம், வார ணம், பாரதம் என்னும் ஒன்பதுபிரிவுபெற்று விளங்குதலை யும் இது "அயம்ஸுதர்சனத்வீப: புரோயஸ்யப்ரகாயு தே" என்றபடி ஸுதர்சனமென்னு மற்றொருபெயருடைய விச்சம்புத் வீபமானது சகரர் தோண்டிய சாகரத்தை யொருபுறத்தி லுடைத்தா யிருத்தலையும், பாரதம் ஆயிரம் யோசனை விஸ்தீரண முடையதா யிருத்தலையும், இதுவே இதன் கிழக்கு கிராததேசத்தையும், மேற்கு யவனதேசத் தையும், கொண்டு நிற்றலையும் இதனொருபாதி "பிப்பலஸ் தத்ரத் விரம்சேச ஶசேமஹான்" என்றபடி அரசிலையுரு வாகவும், முயலினுருவாகவும், விளங்குதலையும், இடையில் சதுர் வர்ணமென்னும் பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத் திரரென்னும் நான்குசாதியார்களும் இவர்களின்சங்கிரமத் தாலுண்டான அநுலோம பிரதிலோமாதி சாதியாதிகளை யுடையதா யிருத்தலையும், இன்னோர் யஜனாதிக்கிரியைகளை யும், புத்ராதி காரியங்களையும், கிரய விக்கிரயங்களாலு

வியாபாரங்களையும், கிருஷிகளையும் சிற்பசித்திர கீதவாத்தியங்களையும், உடையவர்களாகிச் செழித்திருத்தலையும், "பாரதமேவவர்ஷம் கர்மக்ஷேத்ரம்" என்னும் பாகவத வசனப்பிரகாரம் இது கர்மபூமியாகவிளங்குதலையும் இமயபர்வதோற் பவிகளான சத்துரு, சந்திரபாக, நதிகளும், பாரியாத்திரோற்பவிகளான வேதஸ்மிருதி முதலிய நதிகளும், விந்திய கிரிஜைகளான நர்மதா, ஸுரஸாமுதலிய நதிகளும் ருக்ஷபர்வத ஜனிதங்களான பயோஷ்ணீ நிர்விந்தியாமுதலிய நதிகளும் சையபர்வதோத் பவிகளான கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, பிஞகி முதலிய நதிகளும் மலயாசல ஜனிதங்களான தாம்பிரபருணி, கிருதமாலா முதலிய நதிகளும் மஹேந்திரகிரி ஜனிதங்களான ரிஷிகுல்யா, மாருதி, திரிசாமா முதலிய நதிகளும், சுத்திமத் கிரிஜங்களான குமாரி, காளி, முதலிய நதிகளும் இவை போன்ற பல்லாயிர முபநதிகளும் ஸதாஜல ஸமர்த்தியானவையாய் ஸ்ரீபகவ தாராதனு யோக்கிய மானவையாய் விளங்குதலையும் இவைகளின் தீரங்களிற் சிரேயஸை மிகவுமுடைய பல தேவாலயங்கள் சிறந்து விளங்குங் குரு, பாஞ்சால, பாண்டிய, சோளாதி ராஜியங்கள் சோபித்தலையும் இவ்விடங்களிற் சதுர்யுகம், வருஷம், அயனம், இருது, மாதம், பக்ஷம், வாரம், தினம் முதலிய வேறுபாடான காலகதியிருத்தலையும் இக்காலகதிகேற்றவண்ணம் ஜனங்கள் தானதரும் பரோபகார சிந்தனர்களாக விருத்தலையும், இவ்விடத்தில் ஸ்ரீபகவான் யஜனங்களால் பூசித னுதலையும், உடையவனும் வண்ணம் விளங்குதலையும் உடையது.

அன்றியும் இதைச்சுற்றியுள்ள உப்புக்கடலான லவணசமுத்திரத்தின் அப்புறத்தில் இரண்டுலக்ஷம் யோசனையுள்ள பிலக்ஷத்தீபமானது சாந்தஹயம், சிசிரம், சுகதம், ஆனந்தம், சிவம், க்ஷேமகம், துருவம் என்னும் ஏழுபாகமாக விளங்குதலையும் இவைகளில் கோமேதகம், சந்திரம், நாதம், துந்துபி, சோமகம், சுமன்னுவம், பிராஜம் என்னு மலைகள் விளங்குதலையும், அவைகளினின்றும் அநுதப்தா, சிகி, விபாவா, திரிதியா, அக்ஷர, அமிருதா, சுகிருதா என்னு நதிகளுண்டாகி நித்திய ஜீவிகளாக விளங்குதலையும் அவ்விடங்களில் வசிப்பவர்கள் கிருஷி வாணிப முதலிய எவ்வயு மின்றிச் சுகஜீவிகளாய் பரம பாவனமான அம்மஹா நதிகளின் நீரினைப் பானஞ்செய்துஞ் சாகமூல பலங்களையருந்திப் பாரத வருஷம்போல யுகதர்மாதி யெந்தப் பேதமுமின்றி அரோக திடகாத்திராக ஐயாயிரம் வருஷமென்னும் வெகுகால ஜீவிகளாக விருத்தலையும் அவ்விடத்திய ஜனங்கள் ஆரியகர், குகரர், விதிஷியர், பாவியர் என்னும் நான்கு பிரிவினராக இருத்தலையும் ஜம்புத்தீபத்தில் நாவன் மரமிருத்தல்போல இதன் நடுவில் பிலக்ஷமென்னும் பெயருடைய கல்லால மரமானது அநேக மாயிரம் யோசனை யுயரமானதாகப் பிரகாசித் தலையும் ஸ்ரீ ஹரி சோம ரூபியாய் அங்குள்ளாரால் ஸ்துதிக்கப் படுதலையும் உடையதாக விருத்தலை யுடையது.

சம்புத்தீபத்தை லவண சமுத்திரம் சூழ்ந்துள்ளது போலவே பிலக்ஷத்தீபத்தைக் கருப்பஞ்சாறென்னும் இக்ஷு-

அனுமத் பராக்கிரமம்

ஸமுத்திரமானது சூழ்ந்து நிற்க அதன் நடுவண் சான்மலி என்னுந்தீபமானது கமுகம், பலாஹம், உன்னதம், துரோணம், கங்கம், மகிஷம், ககுத்மான் என்னு மேழுபிரிவுகளாக விளங்குதலையும் அவைகளில் யோனி, தோயா, விதிருஷ்ணு, சந்திரா, சுக்கிலா, விமோசினி, நிவிர்த்தியென்னும் பெயருள்ள திவ்விய நதிகள் அழகுற வோடுதலையும், அவ்விடத்தில் கபிலர், அருணர், பீதர், கிருஷ்ணரான நிறபேதங்களால் நான்கு சாதிகளிருத்தலையும் ஸ்ரீமன் நாராயணனை வாயுரூபியாக அவ்விடத்தியார் வணங்குதலையும் அவ்விடத்திற் சாலப்பெரிய இலவமரமொன்று விளங்குதலையும உடையது

இதைச் சூழத் தேன்கடல் விளங்குதலையும், அதற்கப்பால் உதபிதம், வேணுமான், சுவைரதம், லம்பனம், திருதி, பிரபாகரம், கபிலம். என எழுபிரிவுகளான குசத்தீபம், விளங்குதலையும, அவைகளில வித்துருமம், ஹேமம், திதிவான், புஷ்பவான், குசேசயம், ஹரி, மந்தரம் என்னுஞ் சத்தகிரிகளும் அவைகளில் நீராறும் தூதபாபா, சிவபவித்திரா, சுமதி, பத்திராயு, தாமபாரா மஹி முதலிய நதிகள் சிறந்து விளங்குதலையும தமிக, காஷ்மிக, தேஹ, மந்தேஹா என்னுஞ் சாதியர் தேவயக்ஷ கின்னர கிம்புருஷ காந்தர்வாதிகளுடன் கலந்து வாழ்தலையும், ஸ்ரீபகவான் பிரமரூபியாக விளங்குதலையும் குசையென்னு நாணர்ப்புல் அவ்விடத்தில் மிகுந்திருந்தலையு முடையது.

அதனைச்சூழ நெய்க்கடல் விளங்குதலையும், அதனைச் சூழ கிரவுஞ்ச மென்னுந் தீபமானது குசலம், மனுமகம், உஷ்ணம், சிவரம், அந்தகாரம், முனி, துந்துபி என்னும் பிரிவினவாக் விளங்குதலையும், அவைகளில் கிரவுஞ்சம், வாமனம், அர்த்த சாகரம், ரத்தினம், திவாவிருந்து, புண்டரீகம், துந்துபி யென்னும் மலைகளும் அவைகளில் கௌரி, குமுதவதி, சந்தியா, ராத்திரி, மனோஜா, வசியா, புண்டரீகா என்னு நதிகள் அழகுற வோடுதலையும் புஷ்கர, புஷ்கல், தன்னிய, திஷ்ப் என்னுஞ் சாதியார்கள் ருத்திர ரூபியாக விளங்கும் ஸ்ரீஹரியை ஆராதித்தலையும் உடையது. இதனப்புறத்தில்,

மலையாற் பெயர்பெற்ற கிரவுஞ்சதீபமானது சூழ்ந்த பாற்கடலாற் சூழப்பட் டிருத்தலையும், அதைச்சுற்றி சாகத்தீவானது, ஜலதம், குமாரம், சுகுமாரம், மரீசகம், குசுமோதம், சுவேதம், மஹாத்துருமம் என்னும் பிரிவுகளாக விளங்குதலையும் அவைகளில் உதயம், ரைவதம், ஜலதாரம், சியாமம், அம்போகிரி, ஆம்பிகேயம், கேசரியென்னு மலைகளும், அவைகளில் சுகுமாரி, குமாரி, நளினி, வேணுகி இட்சு, தேனுகா, கபர்த்தி முதலிய நதிகள் விளங்குதலையும், அவைகளில் மங்கர், மாதகர், மானசர், மந்தகர் என்னு நான்கு சாதியார்கள் ஸ்ரீமன் நாராயணனை சூரிய சொரூபியாக ஆராதித்தலையும் மிகவுமுயர்ந்த சாகவிருக்ஷத்தால் சோபித்தலையும் உடையது.

அந்த சாகத்தீவைச்சுற்றி பாற்கடலென்னும் க்ஷீர சமுத்திரமானது சூழ்ந்துநிற்க அதைச்சூழ புஷ்கரமென்னுந்தீபமானது, மஹாபீதம்,தாகதியென்னும் இருபிரிவாக மானசோத்தர மலையுடன் விளங்குதலையும் அதனில் வாழ்வார்மற்றைத் தீவுவாசிகளைப்போலன்றி அரோக திடகாத்திரராய் சாதிபேத சமய பேதமின்றி சுகானுபவிகளாய்ப் பதினாயிரம் வருடங்கள் சீவித்திருக்கும் பாக்கியம் பெற்றிருத்தலையும் யாதொரு தேவதா வணக்கமு மில்லாதிருத்தலையு முடையது.

அதனைச்சூழ நன்னீர்க் கடலென்னு சுத்தோதக சமுத்திரமானது விரிந்து கிடத்தலையும் அதற்கப்பா லண்டச்சுவ ரென்பது விளங்குதலையும் உடைய்தாய் ஐம்பது கோடி அகல அளவுள்ளதாய் விளங்குகின்றது.

இதனடிப்புறமானது பாதாளமென்னும் பெயருடையதாய் அதல,விதல, நிதல, தராதல,மஹாதல, சுதலபாதாளமென்னும் பிரிவினவாய் விளங்குதலையும் அவைகளில் பல வகை வர்ணங்களான மலைகளும் சொர்னமயமான பூமிகளும் விளங்கு தலையும் அவைகளில் அசுர சாதியினரும், நாகசாதியினரும், உல்லாசமாய் வாழ்தலையும் பூலோகத்திற்போல கோகில சக்ரவாகாதி பக்ஷிசாலங்களை யுடைய ஆராமங்களும், வாவிகளும், வீணாவேணுகானாதி சங்கீதங்களும் உடைத்தா யிருத்தலையும் அனந்த னென்னுஞ் சிறந்த நாமத்துடன் ஆதிசேஷன் விளங்குதலையும் இவைகளுக்குக் கீழ்ப்புறத்தில் பொய்ச்சாக்ஷி கூறுவோரும்.

ஒரு தலையாகத் தீருமானங் கூறுவோனும், அசத்தியம் பேசுவோனும் இவனை யொத்தாரும் விழுந்து வருந்த ஸ்ரீ பகவான் அமைப்பித்துள்ள ரௌரவ நரக மிருத்தலையும் சிசுவைக் கொல்வோனும் ஊரையழிப்போனும் கோகத்தி செய்வோனும் பிராணிகளை மூச்சைத்திணற செய்வோனும் விழுந்து வருந்த வமைத்துள்ள ரோதநரக மிருத்தலையும்

கட்குடிப்போனும் பிரமஹத்தி செய்வோனும் சோர னும் இவர்களை யொத்தாரும் விழுந்து வருந்துஞ் சூகர நரகமிருத்தலையும்.

அரசனைக் கொல்லுவோனும், வணிகனைக் கொல்லு வோனும், சகோதரி குருதாரம் முதலியவர்களைப் புணரு வோனும், ராஜபடர்களைக் கொல்லு வோனும், விழுந்து வருந்துந் தப்தகும்ப நரகமிருத்தலையும்.

"கற்புடை மனைவியை விற்போனும் நல்லோரைச் சிறையிடுவோ னும், வைதீகயோக்கியமான அசுவங்களை விற்போனும் அடைக்க லம் புகுந்தாரை, யாதரியாதவனும் தம்மீதன் புடையாரை அடித்துத் தள் புறுத்தியோனும், விழுந்து வருந்தற்குரிய தப்தலோகமென்னு நரகமிருத்தலையும்"

குருதூஷகனும், மருகி புதல்வியாதியரை யணைவோ ரும் விழுந்து வருந்தற்குரிய ஜ்வாலா நரக மிருத்தலையும், வேததூஷகனும், வேதவிக்கிரயனும் சங்கமயோக்கிய மற் றோரோடு சங்கமஞ்செய்வோனும் விழுந்து வருந்தற்குரிய லவணமென்னு நரகமிருத்தலையும் சோரனும் லோகவிரோ தியும் விழுந்து வருந்தற்குரிய விலோமமென்னு நரகமிருத்

தலையும், தேவரையும், பிராமணர்களையும், பிதிர்க்களையும், உத்தமவஸ்துக்களையும் தூஷிப்பவனும் பரோபத்திரவியும் க்ஷாத்திரக்கிரியையுடையோனும் விழுந்துவருந்தற்குரிய கிருமிஜாகிருமி பக்ஷமென்னு நரகங்களிருத்தலையும்.

பிதிர்க்களையும் அதிதிகளையும் விடுத்து முன்னுண்போனும் கிராதர் முதலாயினோர்க்கு கொலைக்குரிய ஆயுதங்களைச்செய்து கொடுப்போனும் விழுந்து வருந்தற்குரிய லாலாபக்ஷமென்னு நரகமிருத்தலையும்.

கன்னிகள் கத்திகள் முதலிய செய்து பிராணிகளை ஹிம்சிக்குமாறு கொடுப்பவர்கள் விழுந்தழுந்தற்குரிய விசஸனமென்னு நரக மிருத்தலையும், அயோக்கிய னிடத்திற்றானம் வாங்குவோனும், அனதிகாரிக்கு வைதீககருமஞ் செய்து வைப்போனும், சோதிட நூலால் முறையின்றிப் பலன் கூறுவோனும், விழுந்து வருந்தற்குரிய அதோமுக மென்னு நரகமிருத்தலையும்.

பிறரிடத்தி லடஞ்சாதிப்போனும் ருசியான வஸ்துக்களை அயலாருக்குக்கொடாமல் புசிப்போனும் நாய், பன்றி கோழி, பூனை, காடை, கவுதாரி, முதலிய பறவைகள் முதலியவைகளை வளர்ப்போரும் விழுந்து வருந்தற்குரிய பூயவகமென்னு நரக மிருத்தலையும்.

மறையோனாகப்பிறந்து கூத்தாடிப் பிழைப்போனும், மல்யுத்தஞ் செய்து பிழைப்போனும், தூண்டில் முதலிய கொண்டுமீன்பிடிப்போனும் உண்ணப்படாத அன்னத்தை

யுண்டோனும், விஷமிடுவோனும் கோட்சொல்லுவோனும், மனைவியைக் கூட்டிக் கொடுப்போனும் வீட்டைத் தீக்கிரையாக்குவோனும், சினேகிதனைக் கெடுப்போனும், கொன்று தின்பார்க்குப் பறைவைகளை விற்போனும், யாகத்திலாட்டாங் கொடியை விற்கிறவனும், விழுந்து வருந்தற்குரிய ருதிராரம்பமென்னு நரகமிருத்தலையும்.

யாகத்தை யழிப்போனும், ஊரை யழிப்போனும், விழுந்து வருந்தற்குரியவை தரணியென்னு நரகமிருத்தலையும், பணத்தினாலும் இளமைச் செருக்காலும் ஊரெல்லை முதலியவைகளை யழிப்போனும் அசுத்தனும் மோசக்கார விழுந்து வருந்தற் குரிய கிருஷ்ணமென்னு நரக மிருத்தலையும்.

சத்கருமங்களுக்கன்றி பலாசமுதலிய மரங்களை வெட்டுவோனும் ஆட்டுவாணிபனும் மிருகங்களைக் கொலைபுரிவோனும் விழுந்து வருந்தற்குரிய அக்கினி சுவாலமென்னு நரகமிருத்தலையும்.

விரதலோபியும் ஆசிரமப் பிரஷ்டனும் விழுந்து வருந்தற்குரிய சந்தமிசமென்னு நரகமிருத்தலையும் அன்றி இவ்வாறான பாவிகள் விழுந்தனுபவிக்கத் தக்க வினைபோன்று பல்லாயிர நரகங்களையும் உடைய அடிப்புறத்தினையுமுடையது.

இதன் மேற்புறமானது பதினாயிரம் யோசனை அகலமும் ஒன்பதினாயிர யோசனை வியாபகமும் உடையதாய்

இருபுறத் திரிசுகளையுஞ் சேர்க்கிற கடையானது (ஏர்க்கா லானது) இருபதினாயிரம் யோசனை யளவுள்ளதாயும் மற் றொருபுறத் திரிசானது ஒருகோடியே எண்பத்தேழுலட் சம்யோசனை யுடையதாயும்விளங்க அதனில் மாட்டியிருக் கும் ஒற்றையாழியானது சம்வத்ஸரரூபமாய் காலை, உச்சி, மாலை என்னு நாட்பிரிவான இரிசுகோப்பிடமும் சம்வத்ஸ ரம், அரிவத்ஸரம், இடாவச்சரம், அனுவச்சரம் இத்வச்ச ரம் என்னும் வருஷ பேதங்களைந்துமே அரங்களா யுள்ள தாயும், இருதுக்களாலுஞ் சுற்று வட்டமா யுள்ளதாயும், விளங்க வமைத்த ரதத்தில் காயத்திரி, பிருகதி, உஷ்ணி, ஜகதீ, திருஷ்டுபு, அனுஷ்டுபு, பங்தியென்னுஞ் சந்தசே ழும் குதிரைகள் ஏழாயமைய மற்றொரு புறத்திரிசானது நாற்பத்தையாயிரத் தைந்நூறு யோசனை யளவுள்ளதாய் நுகத்தடியின் பாதியோடுகூட வாயுரூபமான கயிறுகளாற் கட்டப்பட்டு துருவனை யாதாரமாகக்கொண்டு நிற்கப்பேரி ரிசிற் கோவையிட்ட சக்கரமானது மானசோத்தரபர்வதத் தின்சிரசில் விளங்க அழகிய அவ்விரதத்தை ரிஷிகள், கந் தருவர், அப்சரசு, யக்ஷர், சர்ப்பங்கள், ராக்ஷஸர்கள், வாலகில்லியர் முதலியவர்களாலே சோபிக்க அதனில் பக வானான சூரியன் ஏறியருளி உலகத்துக்கு வேண்டிய உப காரங்களைச்செய்து செல்லுகிற சூரியலோகமும்,

அதற்குமேல் மூன்று சக்கரங்களையும் வெள்ளிய பத்துக்குதிரைகளையும் உடைய அழகிய ரதத்தில் சந்திர னுலவுகின்ற சந்திரலோகமும்,

அதற்குமேல் பொன்வர்ணமான எட்டுக்குதிரைகளை யுடைய அழகிய விமானரதத்திலுலாவுகின்ற புதனுடைய உலகமும்

அதற்குமேல் எட்டுக்குதிரைகளை யுடையதும் முன் பின் நடு என்னும் பாகங்கள் சிறந்து விளங்குகின்ற ஸ்வர்ணமயமான ரதத்தி லுலாவுகின்ற சுக்கிரனுடைய லோகமும்,

அதற்குமேல் பதுமராக மணி போன்ற நிறமுள்ள எட்டுக் குதிரைகளை யுடைய தீவர்ணமாக விளங்கும் விமானரதத்தில் உலாவும் அங்காரக னுலகமும்,

அதற்குமேல் எட்டு சுவேத வாம்புரவிகளையும் மற்றைய அலங்காரங்களையுமுடைய சுவர்ணமயமான பாரிய தேரில் உலாவுகின்ற வியாழன துலகமும்,

அதற்குமேல் சித்திரவர்ணமான ரதத்திலுலாவுகின்ற பங்குவுங் கரியோனுமான சனியன துலகமும்,

அதற்குமே லருந்தவஞ்செய்து ஆதி நாராயணன்து கிருபையால் விளங்கும் வசிட்டாதிகளான சத்த ரிஷிகளின் மண்டலமும்.

அதற்குமேல் சிலாகன்னியனுன துருவனது சிறந்த மண்டலமும்.

அதற்குமேற் கற்பகால ஜீவிகளான மஹார்ரிஷிகளின் வாசஸ்தானமான மஹாலோகமும்,

அதற்குமேல் பிரமபுத்திரர்களான சனகாதி ரிஷிகள் வாசஞ்செய்யுஞ் சனலோகமும்,

அதற்குமேல் பிரளாயக்கினியிலு மழியாத வைராசரென்னுந் தேவர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற தபோலோகமும்,

அதற்குமேல் ஜகத் சிருஷ்டாவான பகவான் பிரமதேவனுடைய வாசஸ்தலமானதாயும் புனர்ஜனன மில்லாதவர்களின் வாசஸ்தலமாயுமுள்ள சத்தியலோகமும் அழியாது விளங்குதலையும் உடையது.

இவ்வகைய விசித்திர வேறுபாடுகளை யுடைய இந்த பிரபஞ்சமானது பூலோக, புவர்லோக, சுவர்லோகமென்று மூன்று பிரிவினதாய் விளங்குகின்றது இந்தப் பூமிமுதற் பாதாள பரியந்தமாய்க் காலாலே நடந்து போகத் தக்கதான இடம் பூலோக மெனவும் சூரிய மண்டலத்துக்கும் பூமிக்கு நடுவாய் சித்தசாரணுதிகள் சஞ்சரிக்கும் ஆகாய வெளியே புவர்லோக மெனவும்.

சூரிய லோகமுதற் சத்தியலோகபரியந்தம் சுவர்லோகமெனும் பெயருடையதாயும் விளங்க விளங்குகின்றது.

இத்தகைய மூன்றடுக்கான இந்த வுலகமாகிய மனையகத்துக்கு அழகிய ஒளிமணி விளக்காகவும்.

"த்வமேவப் ப்ரத்யக்ஷம் கர்ம கர்த்தாஸி
த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி
த்வமேவ ப்ரத்யட்சம் விஷ்ணுரஸி என்பனவாதி உபநிஷத்."

வசனங்களால் மஹரிஷிகள் நீயே கர்மசாக்ஷி யெனவும், நீயே ப்ரத்யக்ஷமான பிரமனெனவும், நீயே பிரத்தியக்ஷமான விஷ்ணுவாகின்று யெனவும் துதிக்கும் மேன்மையுடன் விளங்குகின்ற சூரியபகவான் கீழ்த்திசையில் அருண நிறமாயுதித்து அருங்கதிர்களைப் பரப்புகிற காலத்தில் அஞ்சனாதேவி யென்னும் வானரமாதின் கர்ப்பபூத்தாய் வாயுசுதனாய் அரக்கர் குலத்தை யழிப்பா னவதரித்திருந்த ஆஞ்சனேயனான அனுமான் மிகவும் இளங்குழவியாய் அன்னையின் மடியிலிருந்து பாலருந்துபவர் அச்சூரியனைச் செந்நிறம் வாய்ந்த பழம்போல ஒளிபொருந்தியிருத்தலைக் கண்டு அன்னா யீதென்னையென வவளும், விளையாட்டா யீதோர் கனியெனத்தாமும் தாமுண்ணும் பழவர்க்கங்களி லிதுவு மொன்று யிருக்கலாம். எனக் கருதி அதனைப் பறித்தருந்தலா மென்னு மெண்ணங்கொண்டு பெற்றவன்னையின் மடியினின்றும் விரைந்தெழுந்து பேருருவங்கொண்டு, ஒரே பாய்ச்சலாகச் சூரிய மண்டலத்திற் றாவிவருதலும், இவரது பயங்கரமான வருகையையும் உருவத்தையுங்கண்டு சூரியனும் அவனுடனிருந்தாரும் விரைந்து பயந்து கீழே குதித்தோடிப் போய்விட்டார்கள். ஓடுமவர்களை விடாமலிவரும் பின்றொடரா வவரனைவரும் இந்தப் பராக்கிரம உருவ மின்னதென்றறிந்து கொள்ளு மாற்றலின்றி இந்திரன் சபையிற் சென்றெனித்

தார்களேயன்றி எவரும் எதிர்த்து நின்றாரில்லை இத்தகைய பராக்கிரம சாலியான வனுமானை நாம் வணங்குவோமாக இதனை.

மேருகிரிக்கு மீதுற நிற்கும் பெரு மெய்யீர்
மாரி யணிக்குந் தாரை யிடிக்கும் வரவல்லீர்
பாரை யெடுக்கு நோன்மை வலத்தீர் பழியற்றீர்
சூரியனைச் சென்றெண்டை யகத்துந் தொடவல்லீர் என்றும்

கார்வாய் கருங்கட லுடுத்தமா நிலமகள்
கருந் துகில் கிழித்து நீக்கிக்
கலைமகள் மணாளன் றிருக் கோயி லிமெளிக்
கதவந் திறக்கும் வெய்யோன்
சூர்வாய் சுடர்ப் பிழம்பொடு வெளிவரக் கண்டு
சுடுபசிக் கிரையிது வெனாத்
தொழு தகைய வன்னை புகன் மொழிவழி
யெழுந் துதிண் டோளிணை புடைத்து வாவித்

தார்வாய்த்த பரியேழு முலைய வருணன்
றழுதழுக்க வெறு வெளியி லொற்றைச்
சகட தெரிதர வெதிர்குதித் தாயிரங் கதிர்த்
தலைவனைக் கனிகொ லென்னாத்,
தேர்வாய்க் குனே விழுங்கிடவாய் திறந்தவன்
செங்கீரை யாடி யருளே
நீரதிரி கேத்ரமுள வீரவனு மந்தனே
செங்கீரை யாடி யருளே.

என்றும் வருவனவற்று லுணர்க.

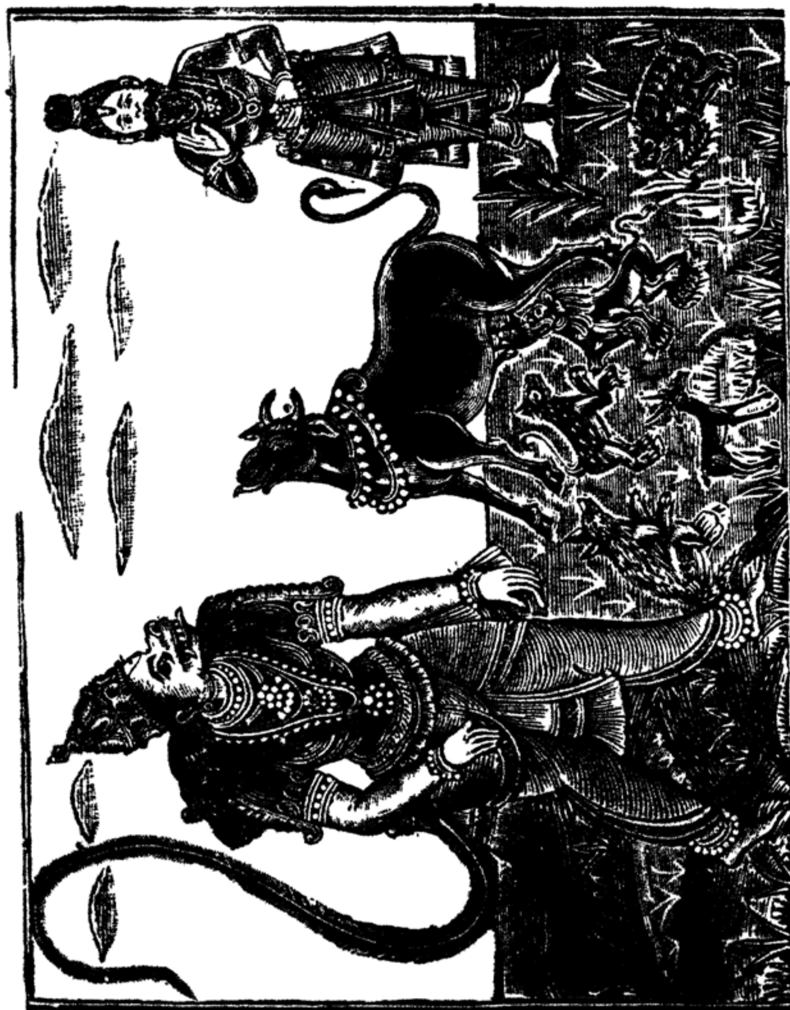
௨ - வது.

உக்கிர லீலா பராக்கிரமம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முள்ளரை முளரியண்ணல் போன்றுறு முனிவர் தங்க
ளுள்ளகத் தெய்தி மூந்நூ லுறுகலைச் சீரையாதி
தள்ளியு மறுத்துஞ் சிங்கந் தனைப்பசு முலையுண்பித்து
எள்ளலின் றுறுவராசி யேய்ந்தமா ருதிதாள் போற்றி.

(இ-ள்.) முட்களை இடையிடையேயுடைய தாமரைமலரை யாசனமாகக்கொண்டு விளங்குமபிரமதேவனையொத்த வசிட்டாதி முனிவரின் ஆச்சிரமங்களு ளெய்தி "அவர்களுடைய முப்புரி நூல்களையும் ஆடையாகிய மரவுரி முதலியவைகளையும் கீழே தள்ளியும் அறுத்தும் சிங்கத்தின் குட்டி புலியின் குட்டி யாதிகளைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஆசிரமங்களிலுள்ள பசுக்களின் பாலை யுண்பித்தும் பல சிறு குறும்புகளைச் செய்தும் அம்முனிவரால் நல்லறிவு பொறுமை தீரமாதியபெற்று நற்செயலுடன் னெனிர்வாயாகவென ஆசிகூறப்பெற்று விளங்குகின்ற ஆஞ்சனேயுரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம் எ-று.

இதன் வரலாறு.

திரிமூர்த்திகளான பிரமாதி தேவர்களாற் கொடுக்கப் பெற்ற வரத்துடன் பராக்கிரமரான ஆஞ்சநேயரானவர் அஞ்சனா தேவியிடம் வளருங்காலத்தில் பாலலீலை செய்வாராய் வனங்கள்தோறும் மலைகள் தோறுந்திரிந்து பல்பல விநோதமான விளையாடல்களைப் புரிந்து வருபவர் நிறைமொழி மாந்தரான வசிட்டர் கண்ணுவராதிய விருடிகள் வாசஞ்செய்யுந் தபோவனங்களுட்சென்று தேவரும் மற்று யாவரும் உட்புகுதற்கஞ்சும் மேன்மையினையும் பரிசுத்தத்தினையுமுடைய அவர்களினாச்சிரமங்களுட் புகுந்து அங்கு கொடிகளிற் கிடக்கும் உபவீதங்களையும் உடுத்தற்குரிய மரவுரிகளையும் எடுத்து அறுத்தும், கிழித்தும், மற்றும் பிறபொருள்களை யுருட்டியும், உடைத்தும், பத்திரபுட்ப பலங்களைப் பலவாறிறைத்தும் பூரணகும்ப முதலியவைகளைத் தலைகீழாக வைத்தும், சிங்கக்குட்டி புலிக்குட்டி முதலியவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்று ஆசிரமங்களிலுள்ள பசுக்களின் மடிகளில் வாய் வைப்பித்துப் பால் குடிப்பித்தும், சிங்கம், புலி முதலிய பின்றொடர்ந்தாலவைகளை அடித்தும், உதைத்தும், வளர்ப்போர் பின் சுணங்களை யொப்பத் திரியச்செய்தும், அனேகங் காலங் கோடரிகொண்டு வெட்டினும், விழாத மஹா விருக்ஷங்களை வேருடன் பிடுங்கி யெறிந்தும், அதட்டுவோரை யச்சுறுத்தியும், பயங்கரமான இச்செயல்களைச் செய்தலைக்கண்ட வசிட்டாதி முனிவர் ஞானதிருட்டியா லிவரை

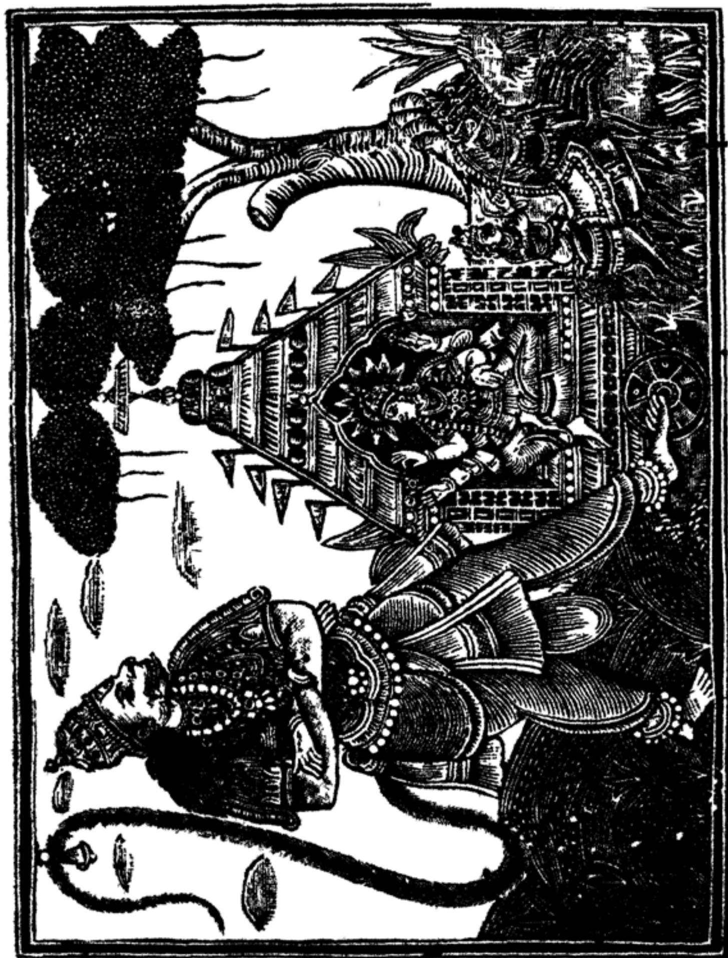
வாயுகுமார ரெனவும், முக்கண்ண ரெனவும், சிரஞ்சீவி யெனவும், இவர் திருவவதாரம் லோக ரட்சணார்த்தமாக வுள்ளதெனவும், உணர்ந்து கூபிப்பதை விடுத்து ஏகுழந்தாய் நீ இன்றுமுதல் சிறந்த கல்வி, பொறுமை, ஒழுக்க முதலியவைகளை யுடையவனைக் கடவுள் இச்சிறு குறும்பு முதலிய தீச்செயலனைத்தும், நின்னை விட்டொழிக என ஆசீர்வாதம் புரிந்தனர்.

இதனை,

பாசிலை பொதுளு முருக்கிலையன்ன சுருக்கணி கோல்கொடும்ப்
படிறு முருக்குவதிட்ட மகாமுனிவ படிவர்கள் சாலைதொறுங்
கோசிக படலங் குலைகுலையப் புனைநூலது காலணையக்
கொண்டு புலிச்சிறு கன்றையனைத்துக கோளரி வன்பறழைத்
தேசிக சரபியின் முலைநுகர்வித்து ரிழைத்த குறும்புகளாற்
சீரறிவும்பொறையும்பெறுகென்றவர் செப்பியவாய்மொழிகொண்
டாசறுகல்வி மகோததி கண்டவ வாருக செகதீரை
யருள்பொழி திரிநேத்திர முளமாருதி யாகெ செகதீரை.

என்பதாதியிர லுணர்க.

௫ - வது.

சூரியரத சக்ரஸ்தித பராக்கிரமம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அருந்தவம்புரிந்த திருந்திழை மடந்தை யஞ்சனை யுளங்குதுகுதுப்ப
மருந்தினு மினியமறைப் பொருண்முதல மாதவர் பணிதிருப்பரிதி
தருந்தகைக் குரவனென வவற்சார்ந்து சக்கரமீதி னின்றுணர்ந்த
பெருந்தகையனுமன் றிருவடிமலரைப் பெருமலர் தூயிறைஞ்சிவோம்

(இ-ள்.) தம்மைப் புதல்வனாகப் பெறுதற்குரிய அரிய தவங்களைச்செய்த சர்வாபரண பூஷிதையான அஞ்சனா தேவியி னுள்ளமானது மிக்க மகிழ்ச்சியடையும் வண்ணம் தேவரமுதினுமினிய வேதார்த்த முதலியவைகளைச் சிறந்த தவமுடையாராலே வணங்கப்படுகின்ற சூரிய பகவானை உபதேசித்தற்கு வல்ல குருவென்று கருதி யவரது சன்னி தியை யடைந்து எமக்குக் கலைஞானங்களை யருளுவீராக என்றவுடனவர் தருதும் நீ இருந்து கேட்டற்கு இடமு மில்லை இந்தத்தேரிலன்றி மற்றையிடத்தில் யாம் வருதற்கு மியலாதென்னலும் நாமுமது தேரின் சக்கரத்தினின்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோமென்று அவரது தேரின் சக் கரத்தினின்று அச்சூரிய பகவானா லுபதேசிக்கப் பட்ட நவவியா கரணங்களையும் பிறநூல்களையு முணர்ந்த பெரிய தகைமையனையுடைய ஆஞ்சனேயரது அழகிய சரணகமலங் களை மிக்கவலர்களா லருச்சித்துப் பணிவோமாக எ-று.

இதன் விவரம்.

முன் பராக்கிரமத்தில் உரைத்த வண்ணம் சூரிய பகவானை உண்ணுங் கனிகனி லொன்றெனப் பிடித்துண்பான் விரைந்து வருதலைக்கண்டு பயந்தோடிய சூரியனுந் தேவராதியரும் இந்திரனை அடைந்து தம்மைப் பிடித்துண்பான் எதுவோ ஒரு பிராணி பயங்கரமான உருவுடன் வருகின்றதென்று கூறக்கேட்ட இந்திரன் இஃதென்ன உலக விளக்காகிய சூரிய பகவானை விழுங்குவான் வாய் திறந்து வருவதெதுவாயினுமாகுக அதன் வருகையைத் தடுக்க வேண்டியது நமது கடமை எனக் கருதிய இந்திரன் பண்டிருந்த மலைகளினிறகுகளை அறுத்து அவைகளை அசலங்களாக்கிய பாரியகூரிய வச்சிரப் படையை யெடுத்து வீசியடித்தான். அடித்தலும் அந்த வயிரப் படை விரைந்து சென்று அஞ்சனை குமாரரது அழகிய கன்னத்திலொரு வடுவினை யுண்டாக்கிப் போதலும் இவர் அச்சூரியனை யுண்ணுங் கனியல்ல வென்றுணர்ந்து திரும்பித் தம்மிட மடைந்தனர். அங்ஙனந் தம்மிட மடைந்த புதல்வனது கன்னத்தில், வடுவுற் றிருத்தலைக்கண்டு நனி கவலையுற்றிருந்த மாதாவினெதிரே யெய்திய தமது பிதாவான வாயுபகவான் எதனாலிச் செயலுண்டாகியதென வாலோசித் துணர்ந்து இளங்குழவி யறியாது வருதலைக் கண்டு இம்மூடத் தனமான காரியத்தினைச் செய்வான் துணிந்த இந்திரனை யேன் ஏனைத்தேவர்கள் தடுக்கப்படாது தேவர் அஃதிளங்குழவி யறியாப்பருவத்தா லருங் கனியென வெண்ணி வருகின்றது அது வாயுவின் பிள்ளை

என்று தடுத்தார்களா இல்லையே சரி இருக்கட்டும் இத்தேவர்கட்கு நற்புத்தி புகட்டுகின்றேனென்று கடுங்கோபத்துடன் ஆஞ்சனேயரை எடுத்துக்கொண்டு எவருக்குந் தெரியாமற் பாதாளத்திலொரு குகைக்குட்சென்று மறைந்திருந்துகொண்டு தனது தொழிலாகிய அசைதலையடக்கி மௌனமாக இருந்தனன்.

வாயுதேவன் ஆஞ்சனேயருடன் மறைந்து இருந்த சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் நாலுவகை யோனி எழுவகைத் தோற்றத்து எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் ஜீவராசிகளும் காற்றின்றிப் புழுங்கித் திகைப்பும் வருந்தின அதனால் தேவ பூஜை முதலிய சத்காரியங்களும், காமகேளி விலாசாதிய அசத் கிரியைகளும் இல்லாது சூனியமாயின அங்ஙனஞ் சூனியமான தன்மைக்கண்டு அயனரனரியென்னு மும்மூர்த்திகளும இந்திராதிகளான தேவர்களும் பிருகு வாதியரானரிஷி சிரேட்டரும் ஒருங்குசேர்ந்து காற்றியங்காததற்குக் காரண மென்னையென யாலோசித்தார்கள் ஆலோசித்தார்க்கு ஆஞ்சனேயரை இந்திரன் வச்சிரத்தா லெறிந்தது காரணமாகக் கோபங்கொண்டு வாயுபகவான் இவ்வாறு செய்தனனென்றுணர்ந்து அவருக்குச் சமாதானங் கூறும் வண்ணம் அனைவருமாக வாயுதேவனது உலகத்திற்சென்று பார்த்தார்கள் பார்த்து அவரங்கில்லாதிருந்தலையுணர்ந்து அவர்சென்று மறைந்திருக்கும் இடத்தையுணர்ந்து அனைவருமாக அவ்வாயுதேவனெதிரேசென்று ஓ உலகிலுள்ள பிராணிகளுக்கெல்லாம் பிராண சொரூப

மாக உள்ளவரே, ஓ பிராணிகளின் ஜீவாதார மானவரே ஓ வன்மையிற்சிறந்த மஹாவீரரே. உலகினை யொருமுடியி லேந்தும் ஆதிசேஷனினுஞ் சிறந்த வன்மையாளரே உமது கண்களைமூடி உமது புதல்வனை மடியில் வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிலத்திலிருப்பது முறையன்முறு எதிரினிற்பவர் களை யாவரென்று கண்களைத் திறந்துபாரும் ஓ மிருகவாக னரே எழுந்திருமெனப் புகழ்ந்துரைத்த தேவர்களின் வச னங்களை க்கேட்டு மேலலெனக் கண்களைத்திறந்து லோக பாலகரின் வருகையை யுணர்ந்து விரைந்தெழுந்து அவர் களை வணங்கிக் கோபமும் வாட்டமும் பொருந்திய முகக் குறியுடன் நின்றனர்.

அங்ஙனம் நின்ற வாயுதேவனைப் பார்த்து அனைவரும் உம்முடைய இளங் குழந்தையென்று தெரியாமல் தேவ ராசன் வச்சிரத்தா லெறிந்ததேயன்றித் தெரிந்து செய்த தன்று புத்திரவாத் ஸல்லியத்தால் நீர் இவ்வாறு செய் தால் உலகிலுள்ள பிராணிகள் வருந்து மெனபதனை மறந் தனீர்போலும் ஓ வாயுதேவனே உம்முடைய மகனை இந் திரன் வச்சிரத்தா லடித்தா னென்று கோபங் கொள்ள வேண்டாம் இனி எந்த தேவதாஸ்திரமும் உம்முடைய குமாரனை ஒன்றுஞ்செய்யாது பிரமாஸ்திரமொன்று மாத் திரமொரு முகூர்த்தநேரம் உமது மகனைத்தடுத்து நிறுத் தும், அதுவும் எதிர் காலத்தில் உபகாரார்த்த மாகவே முடியும். ஓ வாயுதேவனே உம்முடைய குமாரன் இனி யெந்நாளும் அழியாத சிரஞ்சீவியாக இருக்கக் கடவன்

கன்னத்திற்பட்ட வடுவன்றி வேறுவடு இவனுக்கினி யுண்டாகாது. வடுவின் காரணமாக இன்று முதல் இவன் அநுமான் என்னும் பெயருடன் சிறந்து விளங்குவானாக.

பூவுலகு முதலிய அனைத்து லோகங்களிலுமுள்ள ஜீவகோடிகளில் இவ்வநுமான் ஒப்பு முயர்வுமற்ற வன்மையாளனும் ஜயசாலியும் புகழ்பொருந்தியவனுமாக விளங்குவானாக.

என்று இவைபோன்ற பல நூறுவரங்களைப் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் கொடுக்க ரிஷிகளெல்லாம் ஆசீர் வதிக்கக்கேட்டு வாயுதேவன் கோபமாறித் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் வணங்கி இனி ஜீவகோடிகள் சுகத்துடனிருப்பார்களென்று கூறுதலும், எங்குங் நறுங்காற்று வீசப்பெற்று அனைவரு முள்ள முவந்தனர், அனைவருக்கு முள்ளக் கிளர்ச்சி யுண்டாமாறு வாயுதேவன் செய்தவுடன் அவரை நாடிவந்த அனைவரும் அவரைப் புகழ்ந்து தத்தமிருப்பிடமெய்தினார்கள் வாயுதேவனுந் தமது குமாரரான ஆஞ்சனேயரை அழைத்துக்கொண்டு பூவுலகிலெய்தி அவரன்னையான அஞ்சனாதேவியிட மவரை விடுத்துச் சென்றனர்.

அன்னையு மத்தனும் கண்ணை இமைபோல இவரை அதிகாத்திரமாக வளர்த்து வந்தார்கள். அங்ஙனுஞ் சீராட்டுடன் வளர்ந்த பெருந்தகைக் கிணையானவ ரெவருமில்லாதாராய்ப் பிதாவினு லெல்லாச்சடங்குஞ் செய்யப்பெற்றுப் பிரமசாரியாகிச் சாத்திரங்களை ஓதி யுணரத்தக்க பருவமெய்தி நின்றனர்.

இங்ஙனம் சாத்திரங்களை யுணரத்தக்க பருவமடைந்த ஆஞ்சனேயர் சகல கலைகளையு மொருங்கே யுணர்ந்த ஒரு ஆசாரியனை உள்ளத்தால் தேடி வேதசொரூபியான சூரிய பகவானே சிறந்த உபாத்தியாயனென்று கருதி விரைந்து சூரிய மண்டல மெய்திச் சூரியனைக்கண்டு யான் தேவரீ டரித்தில் வியாகரணாதி சாத்திரங்களைக்கற்குமாறு விரும்பி வந்திருக்கின்றேன் யான் வாயுகுமாரன் என் அன்னை அஞ்சனாதேவி யென்று கூறினார்.

இம்மொழிகளைக் கேட்ட சூரிய பகவான் நம்மைப் பிடித்துத தின்னக்கருதிச் சில காலத்துக்கு முன் பேருரு வங்கொண்டு வந்தவ னிவனன்றோ இவனிடத்தில் நாம பகைவைத்துக் கொள்ளப்படாது இவன் கலைகளைக் கற்க விரும்பி வந்திருக்கின்றான். நாஞ் சொல்லோமா மற்றெவ ரெவரிடமேனுஞ்சென்று கற்றுக்கொள்ளென்றுசொன்னால் இவனால் நமக்குத் தீங்கு நேரிட்டாலும நேரிடலாம் இதற் கென் செய்வது என்றுலோசித்து இவ்வாறு கூறினான்.

மாருதி! யான் எப்பொழுதுஞ் சுழன்று கொண்டே இருக்கும் இந்த ரதத்திலிருந்து கர்மசாட்சி யென்னு முறையில் மாறுதா நடக்கவேண்டும் இநத ரதத்திலோ பூரணமாக இருக்க வேண்டியவர்கள் இருந்து தத்தந் தொழிலைச் செய்கின்றனர் இநத ரதத்துக் குள்ளிருந்து நீ பாடங்கேட்கவும் நானுரைக்கவுங் கூடாது இதற்கென் செய்யலாம். நண்ணறிவினை யுடைய மற்றோரிடத்துச் சென்று கலைகளைக் கற்றுக் கொள்ளென்று கூற யான்

விரும்புகின்றே னில்லை. உனக்கெவ்வாறு கலை கற்பிப்பதென் றாலோசிக்கின்றேன் என்ற சூரியனுடைய வசனங்களைக்கேட்ட அனுமார் ஓ தேவனே! உம்முடைய இரதத்தின் பின்புறத்திலுள்ள ஒற்றைச் சக்கரத்தின் மீது யான் நின்று உம்மிடங் கலைபயின்று கொள்ளுகின்றேன் என்றவுடன் சூரியபகவான் அவ்வாறு நிற்கக் கூடுமாயின் நான் கலைகற்பிக்கின்றேனென் றுரைத்தனர்.

உடனே யாஞ்சனேயர் சூரியனது ரதத்தினமைப்பை யுற்றுப்பார்த்து இவ்விரதம் ஏனையரின் இரதம் போன்றதன்று இது ஒரு சக்கரத்தை யுடையதாயு மலையினுச்சியில் வைக்கப்பெற்ற தம்பத்தினை யுடையதாயும் விசித்திரமானதாயும் விளங்குகின்றது இதன் ஒற்றையான சக்கரத்தில் நின்றே நாம இத்தேவனிடம் கலை ஞானங்களை யுணருதல் வேண்டும் என்று தீர்மானித்து ஓ தேவனே! யானித்தேரின் சக்கரத்தினின்று கலைகளைக் கற்றுக்கொள்ளுகின்றேன் என்றனர் அதுகேட்டு சூரிய னவ்வாறே செய்கவென்றனன்.

பின்னராஞ்சனேயர் எவராலுமாகாத ஆச்சரியச்செயலாற் சூரியரதநேமியி லொருகாலு மதன் தண்டமமைந்தமானசோத்தர பர்வதத்தின்மீதிற் பொருந்திய மற்றொருகாலினையுமுடையராகி நின்றனர். இவரது நிலையைக்கண்டு

ஆச்சரியமடைந்த சூரியபகவான் ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து ஓ மஹா வீரனே நின்னனைய பராக்கிரமசாலிகளெவருமிலர் ஒரு கணப்பொழுதுக்குள் ஒரு, லட்சத்து எண்பதினாயிரம் யோசனை தூரமோடும் விசையினையுடைய இந்த ரதநேமியின்மீதி லிவ்வாறேறி நிற்கத்தக்கவர் யாவர்? என்னிடம் இனி நீ எவ்வளவு கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவுங் கேட்டுக் கொள்ளலாமென, நவவியாகரணங்களையும் பிறநூல்களையும் முறையே யுரைத்தருளக் கேட்டருளி நவவியாகரண பண்டித னென்னும் பெயருடன் விளங்குகிறார்.

இதனை,

கண்டில னுலகமூன்றுங் காலினாற் கடந்து கொண்ட
புண்டரீ கக்கணாழிப் புரவலன் பொலன்கொள் சோதி
குண்டல வதனமென்றாற் கூறலாந் தகைமைத் தன்றால்
பண்டைநூல் கதிரோன் சொல்லப் படித்தனன் படிவமம்மா,

என்பதனா லுணர்க.

௯-வது.

பிலவங்க ரக்ஷண பராக்கிரமம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குருட்டொருக் குழாங்க ளென்னக் குகையிடைத் தடுமாறுற்றிவ்
விருட்டிடை நின்னையன்றி யிலைதுணை யென்றார் தம்மைத்
தெருட்டிநற் கூலஞ்சேர்த்தித் திகழ்வெளி யிடத்தி லுய்த்த
அருட்டிரு வனுமன்செய்ய வடியிணை முடிமேல் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பிறவிக் குருடரின் குழாத்தைப் போல குகைக்குட் கிடந்து தடுமாறி இவ்விருட்டி லுன்னையன்றி எங்கட் குற்றதுணை யெவரு மிலையெனக் கூறிய வானர வீரரைக்குறித்து அஞ்சன்மின் என்று கூறித்தமது நல்ல வாலைப் பிடித்துக் கொள்ளச் செய்து நல்ல ஒளியுள்ள இடத்திலவரை யழைத்துச் சென்றவரைக்காத்த கருணையினையுடைய அநுமானது செவ்விய வுபயசரணாரவிந்தங்களைத் தலைமீது வைத்துக் கொள்ளுவோமாக-எ-று.

இதன் விவரம்.

சீருஞ் சிறப்புமமைந்த இந்த உலகத்தில் கிருதயுகத்தில் விச்சிரவஸென்று பெயரமைந்த ஒரு சிறந்த மகரிஷி இருந்தார். அவர் தர்மசீலரான பரத்துவாஜ முனிவன்மகளை விவாஹ முறையிலணைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாரன்னோன் தந்தையினுஞ் சிறந்த வொழுக்க முடையவனாகி அருந்தவம் புரிந்து பிரமதேவனாலொரு புஷ்பகவிமா

னத்தையும் அளவற்ற ஐசுவரியங்களையு முடையவனுகி வைசிரவணனென்று பிரசித்தனுகி ஸ்ரீமன் நாராயணரா லழிக்கப்பட்ட அசுரரின் பழைய நகரமான லங்கையை யடைந்து தந்தையினுத்தாரப்படி சுகமாக வாழ்ந்தனன்

இவனிவ்வாறு வாழ்தலைக்கண்டு பொறாமை யுற்ற மாமிச பக்ஷணியான சுமாலியென்னும் ஓரசுரன் தன் மன தினுள் நாமும் நம்மினத்தருந் துயரின்றி வாழ்ந்த லங்கா புரியில் குபேர னென்பான் வாழ்கின்றானே தேவரினத் தைச்சோந்த விவனையோட்டி லங்கையை எவ்வாறு நாங் கைப்பற்றுவது நம்மகளைக்கொண்டு தானிந்த எண்ணத் தை நிறைவேற்ற வேண்டும் நமமுடைய புத்திர பௌத்திரரு ளெவராயினுமந்த லங்காதிபராகுற்போதும் என்று நிர்மானித்துத் தன் குமாரியும் அழகிற் சிறந்தவளுமான கைகசியைப் பார்த்து மாதே!

"வலியா ரெல்லாரு கீழ்ப்பட்டு மற்றையவரே மேற்பட்டுப்
புலிவாழிடத்தே பசுவுறைந்து போரழாழித் தோராய்
அலியா மிவனேயர்ணுகி யஞ்சாதி லஙகை யுட்புகுந்து
நலிவாரின்றி யரசாளக் கண்டோ நாரா யணனுலே"

என்றுகூறி என் குலவிளக்கே நினது குலம் நாராயணனுற் பாழாகியது அதோபார் புட்பக விமானத்தி லொருவன் செல்கின்றானே அவன் மஹா வீரர்களான நின்குலத்த வர்க ளிருந்தரசுபுரிந்த லங்கையை யாள்கின்றான் இவன் வாழ்வது புலிவாழு மிடத்திற் பசுவாழ்வது போலன்றி வேறன்றே கன்னிகையுங் மணப்பருவமானவளும் அழகிற்

சிறந்தவனுமான நீ இவன் தந்தையான விச்ரவசுக்கே மனைவியாகி இவனை வெல்லத்தக்க புதல்வர்களை அல்லது சமானமான புதல்வர்களைப் பெறுங்கடவை யென்றனன்.

அவன். வாய்மொழி கேட்ட கைகசி யென்பவளும், அதற்கிசைந்து அம்முனிவனாச்சிரமத்தையடைந்து அவன் அக்கினிகாரியமுடித்து காலாவ தங்கியையோம்ப வெளிப் படுங்காலத்தில் அவனெதிரே.

"வைத்தகலச வனமுலையாள் மருங்குவளைத்து மலர்க்கமலம்
ஒத்தசரணப் பெருவிரலா லொல்கி நின்றுநிலங்கீறி
மைத்தகுழலாள் மற்றவன்முன் மலர்மேன்மடந்தையெனநின்றாள்".

என்றபடி பாரித்த தனங்களுடன் கமலாசனியான ஸ்ரீ தேவியோ வெனக்கண்டார் கருதத்தக்க அழகினளாய்த் தோன்றி நின்று நாணத்தால் தலைகவிழ்ந்தவளை யொப்பத் தலைகவிழ்ந்து காற்பெருவிரலால் நிலங்கீறி நின்றனள்.

மோகன முறுவலுடன் றலைகவிழ்ந்து நின்ற அக்கன் னிகையை யுற்றுப்பார்த்து. விஸ்ரவஸ முனிவன் மாதே நீயார்மகள் நின்பெயரென்னை யென்றவுடனன்னாள் யான் சுமாலிபெற்றமகள் பெயர் கைகசி வந்த காரியத்தை நீங் ளே தெரிந்து கொள்ளுங்க ளென்றவுடன் முனிவனவள் வந்த செய்தியையுணர்ந்து மிக்க கருணையுடன் அவளைப் பார்த்து. நீ புத்திரப்பேற்றைக் கருதிவந்தனை நீவந்த சம யம் கெட்ட சமயமாதலால் நின்னிடைப் பிறக்கும் பிள்ளை கள் வரத்தாலுங் குணத்தாலுந் துட்டராய் விளங்குவார்

ளென்ன வன்னுள் மூவுலகமும் புகழுமுனி நாதனுன நின்
னிடையான் பெறுமக்கள் எவ்வாறு தீயராதல் கூடுமென்ன
அன்னேன் சிறிதாலோசனை செய்து கடைசி மைந்தன்
குணத்திலும், வரத்திலும், சிறந்து விளங்குவானென்று
கூறியவளைச் சூரியனத்தமிக்கு மந்திரோ நக்திற் சேர்ந்தனர்
சேர்ந்தவுடன் பத்துத்தலையும் இருபது கைகளுமுடைய
ஒருவன் பிறந்தான் பின்னர் கும்பகர்னன் சூர்ப்பநகை
விபீஷணனென நான்கு புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள்.

அங்ஙனம் பிறந்த மக்களைப் பார்த்துக் கைகசியான
வள் மக்களே செல்வம் பெறுவான் தவஞ் செய்யுங்கள்
அதோ வந்திருக்கின்ற வைபவத்தை யுடையவ னுங்கள்
தமையன் அவனைப்போல செல்வமடையும்வண்ணம் அருந்
தவம் புரியுங்களென்ன விசிரவசி னிடமே உபநயனுதி எல்
லாச்சடங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட ராவண கும்பகர்ண விபீ
ஷணர்கள் கோகர்ணமென்னும் க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து
பதினுயிரம் வருஷம் அருந்தவஞ் செய்தார்கள். இவர்க
ளுள் தசக்கிரீவனுன ராவணன் ஆயிரம் வருஷத்துக்கொரு
முறை ஒரு தலையை வெட்டித் தேவபலியாக விட்டு இவ்
வாறே ஒன்பதினுயிரம் வருஷத்துள் ஒன்பது தலைகளையும்,
வெட்டியிட்டு ஓமித்து பதினுயிரம் வருஷமானவுடன்,
மிகுதியுள்ள ஒரு தலையையும் அறுப்பான், வாளெடுத்த
சமயத்திற் பிரமதேவனெய்தி வேண்டிய வரங்களை அவ்
விராவணற்கு மவன் தம்பிமாருக்கும் கொடுத்துச் செல்ல.
வரம்பெற்றவவர்கள் கும்பரனை லங்கையினின்றும் அளகா
புரிக்குப் போகச்செய்து தசக்கிரீவன் சகோதரர்களுடன்

லங்கா நகரத்தையடைந்து பிரகஸ்த சுமாலிகளா லழைப் பிக்கப்பட்ட அசுர சைனியங்களுடன் வாழ்ந்து மய னென்று பேருள்ளதைத்திய னளித்த திரிலோக சுந்தரி யான மநோதரியை விவாகம்புரிந்து மேகநாதனென்னும் பிள்ளையைப்பெற்றுச் சிறப்புற வாழ்ந்தான்.

தன் தம்பியாரான இருவரிற் கும்பகர்ணனுக்கு மஹா பலிச் சக்ரவர்த்தியின் குமாரியான விருத்ரஜ்வாலாவை யும், விபீஷணனுக்கு ஜுபிலூஷனென்னுங் கந்தருவன் மக ளான அழகிய சரமாவையும், விசுவரூபியான சூர்ப்ப நகைக்கு காலகேய வங்கிசத்தானை வித்யுஜி யென்பவனை யும், மணமுடித்து திரிலோகங்களும் தன்னதாகப் பெற் றுக் கொடுங்கோலரசனாக வாழ்ந்துவந்தான்.

இவனது வாழ்கைப் பாட்டினால் வருந்தி இவனை நா சஞ்செய்ய வேண்டுமெனத் தேவர், முனிவர், முதலியோர் ஆலோசனை செய்து மேருவினொரு புறத்திலிருந் தகில லோக நாதனை ஸ்ரீமன் நாராயணனைத் தியானஞ்செய்த னர் செய்தவுடன்

"கருமுகில் தாமரைக் காடு பூத்தநீ
டிருசுட ரிருபுறத் தேந்தியே டவிழ்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மேல்
வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினன்."

என்றபடி ஸ்ரீ நாதனை பகவான் வைனதேயன் மீதெழுந் தருளுதலும் எம்பெருமானது வருகையைக்கண்ட பிரம்ம

ருத்திர இந்திராதி தேவர்கள் தத்தம் ஆசனங்களின்றும்;
விரைந்தெழுந்து நாராயணாயநமஃ கோவிந்தாயநமஃ அச்சு
தாய நமஃ என நமஸ்காரம் செய்தார்கள். செய்தவர்களைக்
கண்டு குளிரக்கடாக்ஷித்து நீவிரனைவருங் கவலை யுடையி
ராக இருக்கின்றீர்களேனும், மனக்குறை யென்னையென்
றனுமன்னோர் கிருபைக்கடலே நீருள்ளத் தடுமாறுவோர்க்கு
நிலைக்கு மிடங்கிடைத்தாற் போலவும், வெய்யலில் வருந்
திய சிற்றுயிர்க்கு விகசித மலர்களையுடைய நறும்பொழில்
கிடைத்தாற் போலவும், பன்னாளாக வருந்தும், பசியாள
னுக்குச் சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றவினையோட்டுந் திவ்வியா
மிருதங் கிடைத்தாற்போலவும், தேவரீரையடையப்பெற்ற
நாங்கள் இனி இராவணாதிகளா லடையுந் துன்பத்தி
னின்று நீங்கிச்சுகமுறுவேமென, வேதநாதன் அவர்களைப்
பார்த்து பிரமருத்தி ரேந்திராதி தேவர்களே உங்களுக்
குண்டாயுள்ள இப்பாரிய துன்பத்தை நீக்குதற் கொரு
லீலைசெய்தும், அன்னதின்ன தென்றறிய வேண்டுதீரேற்
கூறுதும் பூவுலகத்திற்சிறந்த அயோத்தியென்னு நகரத்
திற் கசரத துரகபதாதிகளை யுடைய தசரத னென்பா
னொருமன்னவன் நீதிநெறிகோடா தரசுபுரிகின்றான். அன்
னோனும் அவன் மனைவியும் முன்னமே யெம்மைப் புதல்வ
னைப் பெறவருந் தவம் புரிந்துள்ளார், அவனது புதல்வ
னாகவருகின்றாம். நீவிரும் வானரவீரராகி எம்முடனந்நாள்
வருதிர் நாம் ராவணனையழித்து மஞ்சனம்பின் என்று கூறு
தலும், தேவரனைவரு மவ்வாறேயென வடிபணிந்தனர்.
தேவநாதனும் கருடப்பரியிவர்ந்து தம்முல கெய்தினர்.

அறவாழி யந்தணனிட்ட கட்டளைப்படி அமரரனைவரும் தத்தம் மமிசர்களால் வானர வீரர்களாகிக் கிட்கிந்தைமுதலிய இடங்களிற் பகவானது வருகையை எதிர்பார்த்துத் தங்கியிருந்தனர். பின்னர் பாலாழிப்பள்ளியில் பாப்பணைமீது ஆனந்த நித்திரை செய்யுமையனும், வதிட்டன்வாய்மொழியாற் கலைக்கோட்டுமுனிவன் செய்தயாகத்திற்பாயஸமுண்டாக்கிப் பூதத்தின்வழி தசரதனுக்களித்து அவனால் அவன் தம்மனைவியர் மூவர்க்கும் பங்கிட்டளிப்பித்துக் கருவுறுவித்துத் தம்மைமகவாகப் பெறவிரும்பிய கோசலாதேவியின் புதல்வராகத்தாமும் தமது சங்கத்தை கைகேசி குமாரனாகவும், தமதுபாயலையும் சக்கரத்தையும், சுமித்திரை புதல்வர்களாகவும் தோன்றச்செய்து ராமலக்ஷமண பரத சத்துருக்கினர் எனப்பெயர்தாங்கி தசரதனது பிள்ளைக்கலியையகற்றித் திருமணப் பருவமெய்தித் தந்தையினனுமதிப்படி இளைய பெருமாளுடன் வர விசுவாமித்திர முனிவருடன் சென்று தாடகையைச்சங்கரித்து அகலிகையின் சாபமகற்றி மிதுலையிற்சென்று சிவன் வில்லையொடித்துப்பிராட்டியைமணந்து பரசுராமன் அகந்தையையகற்றி அயோத்தி யடைந்து துவாதச ஸம்வத்ஸரம் பிராட்டியுடன் சுகலீலானுபவத்திலிருந்து மாதுர்வாக்கிய பரிபாலனார்த்தம் பிராட்டியுடனும், இளைய பெருமாளுடனும், சதுர்த்தச ஸம்வத்ஸரம் வனவாசஞ் செய்து வருவான்: அயோத்தியினின்றுஞ் சென்று குகன்பரத்துவாஜன் முதலியோருக்கு விருந்தினனாகி சித்திரகூடத்திற் சில காலமிருந்து பின் தண்டகாரணிய மடைந்து அடைக்கலம்

புகுந்த முனிவர்கட் கபயமளித்து இடையிடையே வந் தெதிர்த்த அரக்கர்களை அதஞ்செய்து பஞ்சவடியென்னு மிடத்திற் பன்னசாலைசெய்து முனிவிர்த்தியை அனுசரித் திருந்தகாலத்தில் இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பநகை யெய்திப் பெருமாளைக்கண்டு காமுற்று ◼ாயவுருவந்தாங்கி எதிரேநின்று தங்காதலையும் தன் வரலாற்றையும்,. ரிவணு திகளின் சிறப்பையு மெடுத்துக் கூறவவர் யான் மனைவியை யுடையேன் என்னிளையவன்தனியே இருக்கின்றுனென்ன அவள் அவரிடஞ்சென்று தன் காதலையுரைக்க அவர் சிறி நாசிகாச்சேதனஞ் செய்தனுப்ப வவள் உடனே தன்சகோ தரர்களான கரதூஷண திரிசிரர்களைக் கொண்டு பெரும் போருண்டாக்கிவைக்க அவர்களனைவரையும் பெருமாள் ஏகனாகநின்று நாசஞ்செய்யக் கண்டவவள் இலங்கைக்குச் சென்று ராவணனைக்கண்டு தனது விபசாரத் தொழிலை மறைத்துத் தசரதன் மகனான ராமன்மனைவி பேரழகுடை யவளாக இருந்தமையி னவளை உனக்காக எடுத்துவர முயன்றேன் எனது முயற்சியைக் கண்ட மனிதனான லக்ஷ்மணனென்பவன் உன்னை மதியாதென்னை யிவ்வாறு செய்தனன். ராமன்மனைவியான சிதையென்பவளுனக்கே தகுந்தவள் நீ எவ்வாருயினுமவளை யெய்திச் சுகிப்பாயாக வென்று கூறியழுதனள். தங்கை யழுவதற்காக ரோஷங் கொள்ளாமற் சீதா பிராட்டியைக் கிரகித்தற் கென்ன வழியென் ருலோசித்துத் தன்னினும் பழயோனான மாரீச னென்னு மசுரனையழைத்து மாமா நீ மாமாவென்று சொல் லாதே நான்சொல்லும் வண்ணஞ் செய்யக்கடவை தசரத